

Снігопад

Вночі глибокий випав сніг,
Немов приснився сон.
На полі ковдрою заліг,
І місто взяв в полон.

Виходять люди вранці з хат,
Мов ескімоси з юрт.
Гілки лапаті, мов курчат
Сидить пухнатий гурт.

Не їдуть авта. Черги — страх!
На працю встигнеш як?!
Сніжинки тануть на устах,
Такі чудні на смак.

Стоїш і ждеш... А сніг кладе
Тобі на плечі шаль.
В такий чудесний, свіжий день
І спізнитися не жаль!

Та ось автобус. Раді ми,
Мов за неждану ласку!
По сніжнім їдем килимі
Вперед, у білу казку.

Ганна Черінь